

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 732/2025
10.06.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Александра Степановића, Бојане Пауновић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву у покушају из члана 206. став 1. у вези члана 30. и 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ - адвоката Радомира Пешића, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Рашкој К.бр. 8/23 од 17.09.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-50/25 од 11.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 10.06.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ - адвоката Радомира Пешића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Рашкој К.бр. 8/23 од 17.09.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-50/25 од 11.03.2025. године у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљених **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Рашкој К.бр. 8/23 од 17.09.2024. године окривљени АА и окривљени ББ оглашени су кривим због извршења кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву у покушају из члана 206. став 1. у вези члана 30. и 33. КЗ и осуђени на казне затвора у трајању од по 6 месеци. Одлучено је о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-50/25 од 11.03.2025. године, одбијена је као неоснована жалба заједничког браниоца окривљених АА и ББ и пресуда Основног суда у Рашкој К.бр. 8/23 од 17.09.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је заједнички бранилац окривљених АА и ББ – адвокат Радомир Пешић због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 3) и члана 439. став 1. до 3. ЗКП, са

предлогом да Врховни суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен и нема законом прописан садржај.

Заједнички бранилац окривљених као разлог подношења захтева за заштиту законитости означава повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, коју образлаже наводима да опис радње извршења у изреци првостепене пресуде не садржи све законом прописане елементе кривичног дела за које су окривљени оглашени кривим, јер у пресуди није описан субјективни однос окривљених према делу, а за постојање саизвршилаштва је неопходно постојање свести о заједничком деловању, као и свест о томе да се предузимањем било које радње доприноси извршењу заједничког кривичног дела. Првостепени суд у изреци првостепене пресуде о субјективном односу окривљених према предузетим радњама и облику виности сваког оптуженог уопште не говори.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости заједничког браниоца окривљених Врховни суд оцењује као неосноване, а ово из следећих разлога:

Кривично дело разбојништво из члана 206. став 1. КЗ чини онај ко употребом силе против неког лица или претњом да ће непосредно напасти на живот или тело одузме туђу покретну ствар у намери да њеним присвајањем себи или другом прибави противправну имовинску корист.

Према одредби члана 33. КЗ, ако више лица учествовањем у радњи извршења са умишљајем или из нехата заједнички изврше кривично дело, или остварујући заједничку одлуку другом радњом са умишљајем битно допринесу извршењу кривичног дела, свако од њих казниће се казном прописаном за то дело.

Из изреке побијане правноснажне пресуде произлази да су окривљени АА и ББ дана 12.06.2022. године око 19,00 часова у месту ..., општина Рашка, способни да схвате значај свог дела и да управљају својим поступцима били су свесни свог дела и хтели су његово извршење и били свесни да је њихово дело забрањено заједничким деловањем, а по претходно постигнутом договору, употребом силе против неких лица и претњом да ће напасти на живот и тело тих лица, са умишљајем покушали да одузму туђе покретне ствари у намери да њиховим присвајањем прибаве противправну имовинску корист на тај начин што су маскирани изашли пред групу миграната, па им се представили повицима „полиција, полиција“, а када су мигранти посумњали да су они полицијски службеници и када су почели да беже и када је том приликом

оштећени ВВ пао, окривљени ББ му је пришао и ударио га металном шипком у пределу леве потколенице услед чега је оштећени задобио лаку телесну повреду, док је за то време окривљени АА остале мигранте гађао каменом и оштећеног ГГ погодио у пределу левог скочног зглоба услед чега је оштећени ГГ задобио лаку телесну повреду, при чему су окривљени све време тражили да им оштећени предају новац изговарајући на енглеском језику речи „мани, мани“, али су оштећени ипак успели да побегну.

Врховни суд указује да би постојало саизвршилаштво код кривичног дела разбојништво није неопходно да свако од саизвршилаца предузме све иникриминисане радње, већ да свако од њих жели извршење кривичног дела као своје и да у време извршења дела учини било коју радњу којом се омогућава његово извршење. У конкретном случају критичном приликом оба окривљена су по претходном договору покушали да изврше кривично дело разбојништво, оба окривљена су употребом силе против оштећених и покушали да одузму туђе покретне ствари у намери да тим присвајањем прибаве себи противправну имовинску корист, а на начин ближе опредељен у изреци пресуде, при чему су оба окривљена имала јасно изграђену свест о заједничком деловању са свим претходно описаним радњама које су окривљени и предузели, те су критичном приликом употребом силе покушали да одузму новац у намери да тим привајањем прибаве противправну имовинску корист.

Сходно наведеном, у радњама окривљених стичу се сви битни елементи кривичног дела разбојништво у покушају у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 30. и 33. КЗ, за које су окривљени оглашени кривим и то како објективна тако и субјективна обележја тог кривичног дела, због чега су супротни наводи захтева којима се указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП од стране Врховног суда оцењени као неосновани.

У преосталом делу захтев за заштиту законитости је недозвољен и нема законом прописан садржај.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1. ЗКП), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП мора се доставити одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Заједнички бранилац окривљених у захтеву за заштиту законитости означава повреду закона из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП, налазећи да судови нису правилно применили одредбе и то члана 124, 127, 128, 300, 350, 355, 402, 406. и 127 ЗКП. Поред изнетог, бранилац означава и повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и у

вези са тим наводи да су разлози пресуде о одлучним чињеницама потпуно нејасни и међусобно противречни.

Међутим, повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, сходно одредбама члана 485. ЗКП, нису предмет разматрања од стране Врховног суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, дакле, нису дозвољени разлози, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни суд, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених - адвоката Радомира Пешића, у напред наведеном делу, оценио као недозвољен.

Поред изнетог, бранилац окривљених у поднетом захтеву за заштиту законитости као разлог подношења захтева опредељује и повреде закона из члана 439. тачка 2) и 3) ЗКП. Повреде закона из члана 439. тачка 2) и 3) ЗКП су законом дозвољени разлози за за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца. Међутим, наводи захтева браниоца окривљених не садрже објашњење у чему се конкретно те повреде састоје, односно не образлаже се на који начин су нижестепени судови правноснажним пресудама учинили означене повреде закона.

Сходно изнетом, захтев за заштиту законитости заједничког браниоца окривљених, у делу који се односи на повреде закона из члана 439. тачка 2) и 3) ЗКП нема законом прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења разлога за подношење захтева за заштиту законитости, а што у случају подношења захтева за заштиту законитости због повреде закона члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, подразумева опредељење повреде, због које се захтев подноси, као и образложење у чему се та повреда конкретно састоји.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић